

VÌ SAO ĐẢNG CSVN VẪN CHƯA CHỊU CHUYỂN ĐỔI ĐỘ TÀI ĐỘC ĐẢNG QUA DÂN CHỦ ĐA ĐẢNG?

Thiện Ý

Vào cuối năm 2015, 127 trí thức xã hội chủ nghĩa hàng đầu, đã gửi Thư Ngỏ cho Bộ Chính Trị, Trung ương Đảng, cũng như toàn thể hơn ba triệu đảng viên đảng CSVN, kêu gọi thay đổi chế độ chính trị, xây dựng tự do dân chủ để cứu nguy đất nước và dân tộc.

Gần đây hơn, vào đầu năm 2016, tại một Hội Nghị Đánh Giá, Giáo Sư Trần Phương chủ tịch Ủy Ban Khoa Học Xã Hội, từng là Phó Thủ Tướng và giữ nhiều chức vụ quan trọng khác trong chế độ đương quyền tại Việt Nam đã phát biểu:

- 1. Chủ Nghĩa Xã Hội được đưa ra chỉ để bịp thiên hạ.*
- 2. Chủ Nghĩa Xã Hội đã thất bại. Chủ Nghĩa Cộng Sản là ảo tưởng!*
- 3. Chúng ta tự lừa dối chúng ta và chúng ta lừa dối người khác.*

Thực ra, đây không phải là sáng kiến mới mẻ gì của các nhà trí thức nhiều năm sống dưới chế độ XHCN tại Việt Nam, thời chiến tranh Quốc-Cộng

(1954-1975) và sau chiến tranh (từ 1975 đến nay). Trong quá khứ xa gần, đã có rất nhiều người cộng sản phản tỉnh cũng như không cộng sản trong đó có chúng tôi, cũng đã nhiều lần lên tiếng đòi hỏi đảng và nhà cầm quyền Việt Nam phải chuyển đổi chế độ chính trị từ độc tài toàn trị, độc đảng qua dân chủ pháp trị, đa đảng. Thế nhưng vì sao cho đến trước ngày Đại Hội đảng thứ 13 sẽ họp vào đầu năm tới 2021, vẫn không thấy có dấu hiệu tích cực nào chứng tỏ đảng CSVN sẽ từ bỏ chủ nghĩa cộng sản; mà vẫn chỉ thấy các hiện tượng đấu đá gay gắt giữa các nhóm lợi ích trong nội bộ đảng để giành giật cho được những chiếc ghế quyền lực cao nhất của đảng và nhà nước trong chế độ đương quyền tại Việt Nam (mà chúng tôi gọi là chế độ **“Đỏ vỏ (CS) xanh lòng (TB)”**). Bởi vì thực tế bản hiệu đảng CSVN cũng như tên nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam (CHXHCNVN) chỉ còn là cái vỏ che đậy một thực chất phi cộng sản từ lâu. Nhưng tập đoàn thống trị độc quyền vẫn phải lừa mị nhân dân theo kiểu gian thương “treo đầu dê, bán thịt chó”.

Vậy vì sao đảng CSVN vẫn ngoan cố chưa chịu chuyển đổi chế độ độc tài toàn trị, độc đảng qua chế độ dân chủ pháp trị đa đảng, tiếp tục chơi trò lừa bịp nhân dân một cách trắng trợn như vậy; và khi nào đảng CSVN mới chịu chấm dứt chiêu trò trơ trẽn, trắng trợn này?

I/-VÌ SAO ĐẢNG CỘNG SẢN VIỆT NAM VẪN CHƯA CHỊU CHUYỂN ĐỔI ĐỘC TÀI ĐỘC ĐẢNG VÀ DÂN HCU3 ĐA ĐẢNG?

Đảng cầm quyền độc tôn hiện nay tại Việt Nam chẳng phải không biết chủ nghĩa cộng sản (Mác-Lenin) đã ở vào giờ thứ 25 và làm gì có tư tưởng Hồ Chí Minh (*chỉ là sự vay mượn, góp nhặt tư tưởng người khác...*), nhưng vẫn dùng những thứ này làm nền tảng tư tưởng (*giả tạo*) cho Hiến pháp của chế độ. Đồng thời, những đảng viên lớn bé của đảng cầm quyền đều biết rõ thực chất cũng như thực tế **“làm gì còn có đảng viên và đảng Cộng sản”** theo đúng lý tưởng và lý luận Marxism-Leninism, nhưng họ vẫn cố bám lấy danh hiệu **“Đảng viên cộng sản”** và bảng hiệu **“Đảng Cộng Sản”**; cũng như làm gì có và thực tế cũng chưa bao giờ có chế độ Xã Hội Chủ Nghĩa ở Việt Nam, nhưng vẫn trưng bảng hiệu **“Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam”** theo kiểu gian thương *“treo đầu dê bán thịt chó”* là vậy.

Câu hỏi được đặt ra là vì sao tập đoàn những kẻ cầm đầu đảng CSVN đến giờ phút này mà vẫn còn dám ngoan cố trên cả hai bình diện pháp lý (*duy trì Hiến pháp, luật pháp độc tài toàn trị...*) cũng như thực tế (*dùng bộ máy chuyên chính vô sản trấn áp nhân dân...*) nhằm duy trì, củng cố, bảo vệ chế độ độc

tài toàn trị, độc đảng, chống lại ý nguyện của nhân dân và coi thường công luận quốc tế đến như thế?

Theo nhận định của chúng tôi, thực tế đã có câu trả lời:

1.- Đối với nhân dân:

- **Về chủ quan**, sau nhiều năm bị áp chế bằng chế độ hộ khẩu, tem phiếu lương thực, nắm da dầy nhân dân (*Thời kỳ cả nước tiến lên XHCN, bao cấp 1976-1986*), bằng các công cụ trấn áp của “Nền chuyên chính vô sản” (*chính quyền, công an, quân đội, tòa án, nhà tù, pháp trường...*), cho đến bây giờ đảng CSVN cầm quyền độc tôn vẫn chủ quan nghĩ rằng sức mạnh của những công cụ ấy dù có suy giảm theo thời gian, nhưng vẫn còn đủ sức trấn áp bất cứ sự phản kháng nào từ phía nhân dân, dám nghĩ và làm trái với “**Ý Đảng**”, dám đi ra ngoài định thức áp đặt “**ý đảng và ý dân phải là một**”.

Vì thế đảng CSVN vẫn tự tin rằng vẫn còn thế lực trấn áp nhân dân và phá vỡ mọi sức phản kháng của từ nhân dân và của cái gọi là “*âm mưu của các thế lực thù địch*”.

- **Về khách quan**, sự ngoan cố của đảng Cộng sản Việt Nam, phần nào chính là vì thấy thực tế có sự phân tán của các tổ chức chống chế độ trong cũng

như ngoài nước. Các cuộc phản kháng của mọi tầng lớp nhân dân trong nước dù mỗi ngày một mạnh hơn, lan rộng hơn, song vẫn chưa kết hợp thành lực lượng đối trọng được với đảng và nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam hiện nay. Vì vậy, đảng Cộng sản Việt Nam vẫn tự tin rằng còn khả năng trấn áp nhân dân, kéo dài thêm tuổi thọ cho chế độ thêm ngày nào, tốt ngày ấy. Mặc dầu, họ cũng biết rằng “chế độ nhất thời, dân vạn đại”, sớm muộn đảng CSVN cũng phải chấm dứt sự độc tôn, độc quyền thống trị và họ cũng đã nghĩ đến, đã khởi sự hành động thực hiện những phương án **“hạ cánh an toàn tối ưu”** cho bản thân, gia đình của toàn đảng. Diễn hình thấy được là hiện tượng nhiều cán bộ đảng viên đương chức tại quyền hay đã về hưu, lắm bác nhiều tiền đã “chân trước chân sau”, chuyên tiền ra mua nhà cao cấp, xe kiệu đắt tiền ở nước ngoài, nhiều nhất là tại Hoa Kỳ. Trước mắt là cho các hoàng tử, công chúa đở du học có nơi ăn chốn ở đầy đủ tiện nghi vừa học vừa hưởng thụ để sau này, nếu còn cơ hội trở về Việt Nam tiếp tục sự nghiệp lãnh đạo độc quyền đất nước. Một số lấy vợ, lấy chồng vào quốc tịch nước bản địa với mục tiêu xa là, nếu tương lai bất lợi, “các đồng chí ta” sẽ có bãi đáp hạ cánh an toàn khi đất nước có sự đổi thay chế độ không thuận lợi cho họ....

2.-Đối với quốc tế:

Về chủ quan, đảng CSVN cầm quyền độc tôn bao lâu nay vẫn coi thường công luận quốc tế, vì như chúng tôi đã nhận định nhiều lần, do họ biết rõ công luận quốc tế quá lắm chỉ là những lời tố cáo, vạch trần, lên án suông mà không có biện pháp chế tài hữu hiệu nào ảnh hưởng đến vị thế cầm quyền một cách chủ quan rằng **“Đảng Ta”** vẫn **“Vững như bàn thạch”** (!?!) nên chưa thể có nguy cơ làm nguy hại được đến quyền lợi cá nhân, gia đình của tập đoàn cầm quyền độc tôn là đảng CSVN.

Thế nhưng suy nghĩ chủ quan thế thôi. Thực tế đảng CSVN cầm quyền độc tôn, bao lâu nay vẫn phải và chỉ quan tâm đến tìm chỗ dựa ngoại bang, về duy trì quyền lực chính trị chỗ dựa là Bắc Kinh; nhưng vẫn phải quan tâm đến thế đối trọng Hoa Kỳ và ý đồ chiến lược trong vùng của cường quốc Hoa Kỳ và đồng minh. Vì thế đảng CSVN chỉ chuyển thế từ độc tài độc đảng qua dân chủ đa đảng, **khi nào vai trò công cụ chiến lược trong vùng của đảng và chế độ độc tài toàn trị, độc đảng CSVN không còn thích dụng.** Nói cách khác, khi chỗ dựa Bắc Kinh bị thất thế trong chiến lược bao vây gián chỉ tham vọng bành trướng bá quyền của Bắc Kinh của Hoa Kỳ và đồng minh. Nghĩa là đã đến lúc Hoa Kỳ và các đồng minh không còn cần “o bế” sử dụng đảng và chế độ độc tài toàn trị cộng sản Việt Nam làm công cụ chiến lược trong vùng nữa. Hoa Kỳ và các nước đồng minh dân

chủ khi đó tỏ ra thực tâm giúp cho nhân dân Việt Nam giành lại các quyền dân chủ, dân sinh và nhân quyền.

Đây chính là lý do buộc đảng Cộng sản Việt Nam phải và chỉ quan tâm hàng đầu đến các ý đồ ngoại bang. Vì chỉ quan tâm như thế “Đảng ta” mới có cách ứng xử kịp thời, thực hiện phương án “hạ cánh an toàn” trước khi quá muộn (*như công cụ chiến lược một thời Việt Nam Cộng Hòa trước năm 1975, vì thiếu tiên liệu, không chuẩn bị kịp thời, nên đã bị tiêu vong khi Hoa Kỳ và đồng minh thay đổi chiến lược; hay như chính quyền của chế độ Afghanistan hiện nay sẽ bị tiêu vong như Việt Nam Cộng Hòa nếu thiếu chuẩn bị hay chuẩn bị không kịp sau khi Liên quân Hoa Kỳ và đồng minh rút quân*).

Sở dĩ, đảng cầm quyền độc tôn và chế độ độc tài toàn trị cộng sản tại Việt Nam dám coi thường công luận quốc tế, nhưng lại quan tâm đến chỗ dựa quyền lực Bắc Kinh và ý đồ chiến lược của Hoa Kỳ và đồng minh, là vì thế quân bình đối ngoại. Đồng thời để họ biết rõ Hoa Kỳ và đồng minh cần họ (*làm công cụ chiến lược một thời trong vùng*) và họ cũng sẵn sàng làm công cụ vì thấy “**đôi bên cùng có lợi**”. Đúng ra, đảng Cộng sản Việt Nam đã có cơ hội làm công cụ chiến lược trong vùng sớm hơn, nếu như “**Đảng Ta**” khôn ngoan hơn, nắm bắt lấy cơ hội thuận lợi mà Hoa

Kỳ đã chủ động tạo ra chỉ một vài năm sau khi chiến tranh Việt Nam Kết Thúc (*như tài liệu giải mật sau này cho biết*). Nếu thế thì đảng CSVN đã có thời gian thủ lợi sớm hơn và nhờ đó nhân dân Việt Nam cũng có cơ may tránh được những năm dài khổ ải vì bị “Đảng” cưỡng ép **“xây dựng chủ nghĩa xã hội” (1976-1986)**, được sớm hưởng những năm tháng ấm no hơn, có tự do, dân chủ phần nào như trong 25 năm trở lại đây, sau khi Hoa Kỳ bãi bỏ cấm vận, bình thường hóa quan hệ ngoại giao với Việt Nam (1995-2020). Đất nước nhờ đó đã không suy đồi toàn diện và đã có điều kiện phát triển sớm hơn,

Chính vì vậy, trên thực tế, đảng và nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam đã tỏ ra như không sợ dân, không sợ các lực lượng chống chế độ trong và ngoài nước, coi thường công luận quốc tế, ngang nhiên củng cố, duy trì quyền thống trị độc tôn, chế độ độc tài toàn trị trên bình diện pháp lý cũng như thực tế, đã có những hành động đàn áp, bắt bớ giam cầm những người bất đồng chính kiến một cách thản nhiên, “vô tư”. Thế nhưng đảng và cầm quyền cộng sản Việt Nam vẫn luôn phải quan tâm đến ý đồ xử dụng công cụ chiến lược trong vùng của Hoa Kỳ, để ứng xử theo kiểu **“Mềm nắn, rắn buông”**. Đồng thời cũng lên phương án **“hạ cánh an toàn cho toàn Đảng ta”** khi nắm bắt kịp thời vai trò công cụ của mình phải chấm dứt vào lúc Hoa Kỳ và đồng minh thấy cần chuyển đổi để

thuận lợi hơn cho việc thành đạt ý đồ chiến lược trong vùng của mình.

II/- KHI NÀO ĐẢNG VÀ NHÀ CẦM QUYỀN CỘNG SẢN VIỆT NAM MỚI CHỊU CHẤM DỨT LỪA BỊP THEO KIỂU GIAN THƯƠNG?

Theo nhận định của chúng tôi, căn cứ trên những nguyên nhân đưa đến sự ngoan cố, thì đảng và nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam chỉ chịu chấm dứt lừa bịp nhân dân theo kiểu gian thương “treo đầu dê, bán thịt chó”:

- Khi đảng và nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam biết rõ Hoa Kỳ và đồng minh không còn sử dụng họ như công cụ chiến lược trong vùng, mà đến lúc thấy cần và phải chuyển đổi chế độ chính trị tại Việt Nam để thuận lợi và hiệu quả hơn.

- Khi Hoa Kỳ và đồng minh đã đến lúc có thực tâm và quyết tâm giúp cho nhân dân Việt Nam có tự do, dân chủ thực sự.

Thật vậy, một khi biết rõ Hoa Kỳ và đồng minh không còn muốn sử dụng như công cụ chiến lược trong vùng, Đảng và nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam không còn điều kiện mà cả, bắt bí Hòa Kỳ và đồng minh khi yếu tố “**hỗ trợ đặc lợi**” đã chuyển đổi qua một căn bản khác. Đảng CSVN phải tự

chuyển đổi, nếu muốn an toàn và tồn tại sau chuyển đổi chế độ chính trị.

Mặt khác, khi đảng CSVN thấy rõ Hoa Kỳ và đồng minh nay đã tỏ ra thực tâm và quyết tâm giúp cho nhân dân Việt nam có dân chủ. Sự thể này khác với cách ứng xử từ trước đến nay của Hoa Kỳ và đồng minh, bề ngoài luôn ủng hộ các lực lượng đấu tranh vì dân chủ cho Việt Nam, nhưng dường như vẫn chưa thực tâm muốn Việt Nam có dân chủ ngay tức khắc. Có thể là vì một chính quyền công cụ trong một thể chế độc tài độc đảng, trong một giai đoạn nhất định, dễ sử dụng hơn trong một chế độ dân chủ, đa đảng, nhất nữa lại là một chế độ dân chủ còn phôi thai mới hình thành thường dễ bất ổn, xáo trộn triền miên. Vì vậy, trong quá khứ, Hoa Kỳ và đồng minh dường như đã chỉ hỗ trợ các lực lượng dân chủ chống chế độ độc tài toàn trị cộng sản Việt Nam nhân danh lý tưởng **“Tự do, Dân chủ và nhân quyền”** cầm trừng, như một chiêu bài và dùng các hoạt động chống chế độ đấu tranh cho dân chủ như công cụ để tạo áp lực với đảng và nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam mỗi khi muốn thành đạt một lợi ích chiến thuật hay chiến lược nào đó.

Vậy thì, nếu như trong giả định sau Đại Hội đảng 13 này, một khi Hoa Kỳ và đồng minh hoàn thành chiến lược bao vây gián chỉ tham vọng bành trướng

bá quyền Trung Quốc trong vùng, chiếm thế thượng phong, tỏ rõ thực tâm và quyết tâm giúp Việt Nam có dân chủ thực sự, Hoa Kỳ sẽ thể hiện ngầm hay công khai trợ giúp tích cực, toàn diện về chính trị, ngoại giao và cả quân sự nếu cần cho các lực lượng trong ngoài đảng CSVN và quần chúng nhân dân chống chế độ trong và ngoài nước . Đồng thời tác động, tạo điều kiện thuận lợi cho các lực lượng dân tộc, dân chủ chống chế độ và các cuộc nổi dậy của quần chúng nhân dân kết hợp thành lực lượng đối trọng thừa đủ làm tiêu vong chế độ độc tài toàn trị cộng sản tại Việt Nam (*từng xảy ra ở nhiều nước có chế độ độc tài chuyển đổi qua chế độ dân chủ với sự trợ giúp ngầm hay công khai như một số nước vùng Trung Cận Đông...*).

Đứng trước tình huống trên nếu xảy ra trong tương lai gần, đảng và nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam chỉ có thể chọn lựa một trong hai cách ứng xử:

- Một là đảng và nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam tiếp tục ngoan cố duy trì bảo vệ đến cùng chế độ độc đảng, độc tài toàn trị, như hiện nay, chấp nhận thế đối đầu một mất một còn với các lực lượng chính trị và quần chúng nhân dân.

Sự chọn lựa này sẽ đưa đến hậu quả là, các lãnh tụ có trách nhiệm của đảng và nhà cầm quyền cộng sản

Việt nam sẽ phải nhận lãnh hậu quả bi thảm, nhân dân Việt Nam sẽ phải gánh chịu nhiều tổn thất nhân mạng, tài sản và đất nước có thể tan hoang, như số phận của các nhà độc tài và tập đoàn độc tài sau nhiều năm thống trị độc quyền ở các nước vùng Trung Đông và Bắc Phi như Tunisia, Ai Cập, Lybia và Syria hiện nay.

- Hai là tự nguyện, tự giác, chủ động thực hiện kịp thời tiến trình chuyển đổi hòa bình chế độ “độc đảng, độc tài toàn trị qua chế độ “đa đảng, Dân chủ pháp trị”.

Sự chọn lựa này như Liên Xô và các nước xã hội chủ nghĩa Đông Âu đã làm vào cuối thập niên 80 và đầu thập niên 90, hay theo chiều hướng chế độ độc tài quân phiệt Miến Điện đã làm thành công. Nếu làm theo cách này, sẽ là cách tối ưu có lợi nhất cho nhân dân, Đất nước và có lợi nhiều mặt cho chính đảng và nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam hiện nay như chúng tôi đã có dịp phân tích trình bày trong bài viết trước đây đã được Đài VOA cho đăng tải (*Đại Hội đảng 13 cần chọn giải pháp khả thi nào để cứu nước và phát triển đất nước*).

III/- KẾT LUẬN.

Sau khi Hoa Kỳ bãi bỏ cấm vận, bình thường hóa quan hệ ngoại giao với Việt Nam, tạo tiền đề và cơ hội thuận lợi cho đảng CSVN thực hiện chính sách “Mở cửa”. Nhờ đó, thời gian 25 năm qua (1995-2020) Việt Nam đã có những bước phát triển ngoạn mục, làm thay đổi toàn diện bộ mặt Việt Nam, nhất là mặt kinh tế, nhờ con đường làm ăn kinh tế thị trường tự do tư bản chủ nghĩa. Riêng về mặt chính trị, đảng CSVN vẫn cố thủ trong một chế độ độc đảng, độc tài toàn trị, dù thực tế theo thời gian đảng CSVN và chế độ CHXHCNVN đã tịnh tiến biến chất trong môi trường “Mật ngọt kinh tế thị trường” (*thuật ngữ chúng tôi dùng theo ý nghĩa tục ngữ Việt Nam “mật ngọt chết ruồi”*). Quá trình “biến chất độc tài qua chất dân chủ”, theo quy luật “lượng đổi, chất đổi” sẽ kết thúc ở cuối quá trình khi lượng dân chủ thừa đủ thay thế lượng độc tài, chính là lúc chế độ độc tài, độc đảng CS phải biến thể qua chế độ dân chủ, đa đảng.

Theo nhận định của chúng tôi, giờ đây Việt Nam đã bước vào giai đoạn cuối cùng của quá trình chuyển đổi. Đảng CSVN không thể tiếp tục lừa bịp nhân dân theo kiểu gian thương “treo đầu dê, bán thịt chó” bằng khẩu hiệu tuyên truyền lừa mị “Kinh tế thị trường (là thật) theo định hướng xã hội chủ nghĩa (là láo khoét).

Bây giờ chỉ còn là, nhân dân đòi buộc những người lãnh đạo có trách nhiệm của đảng và nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam hiện nay, đã đến lúc phải dứt khoát chọn lựa một giải pháp khả thi theo ý nguyện của nhân dân, để sớm kết thúc quá trình chuyển đổi hòa bình, êm dịu từ chế độ độc tài toàn trị, độc đảng, qua chế độ dân chủ pháp trị, đa đảng, vừa có lợi cho dân, cho nước, vừa có lợi cho chính đảng CSVN. Một cách cụ thể, khởi đi từ Đại Hội 13, đảng CSVN hãy bước ngay vào giai đoạn cuối cùng của quá trình chuyển đổi đã khởi sự hơn 20 năm qua để đi đến kết thúc. Vì nhân dân không thể chờ đợi thêm thời gian nữa. Vì thời cơ đã đến, với các nhân tố chủ quan cũng như khách quan thuận lợi cho một sự chuyển đổi hòa bình và êm dịu gần như hội đủ./.

Thiện Ý

Houston, ngày 18 tháng 8 năm 2020